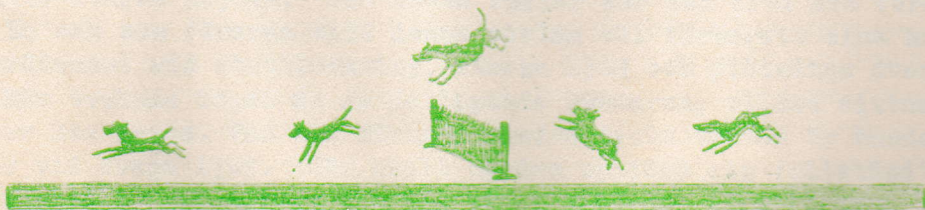

F.S.S.S.H.

Mar 2 / 1931

FÖRENINGEN
SVENSKA SKYDDS- OCH SJUKVÅRDSHUNDEN

Meddelande nr: 2.

Den 10 november 1931.

Resultaten vid FSSSH:s rapporthundtävlan den 18 oktober.

Domare vid denna tävlan voro: Överkonstapel Einar Stohm, Polisman E. Mårtensson och Köpman A. Hellgren.

Prisdomaraspiranter gingo: Professor Hj. Dahlström, Herr Arthur Bodin och Herr Bertil Schröder.

SEGRARKLASS: 1:sta pris. "Dixie av Barrsäter", schäfer, äg. och för. Fru D. Torén. 124 1/3 poäng. (Dixie har genom denna placering kvalificerat sig för erhållande av championstitel).

ÖPPEN KLASS: 1:sta pris. "Filmstadens Kelloo", schäfer, äg. och för. Fröken Ruth Ekstedt. 99 1/3 poäng.

NYBÖRJARKLASS: 1:sta pris. "Filmstadens Nigger Girl", schäfer äg. och för. Fröken A. - G. Sellman. 73 poäng.

Prisdomareberättelse.

"Som vanligt vid föreningens tävlingar började dagen med vackert väder och gott tävlingshumör hos tävlingsdeltagarna. Endast tre tävlande hade infunnit sig med sina hundar av fyra förut anmälda. Sälunda blev det endast en tävlande hund i vardera nybörjar, öppen och segrarklassen, varför konkurrensen i de olika klasserna uteblev. Glädjande nog blevo de deltagande hundarna godkända, var och en i sin klass. Vid spår- och rapportproven kan man gott säga, att hundarna utförde arbetet med fart och arbetsvilja, vilket vittnar om, att förarna väl förberett sina skyddslingar. I appellproven kunde man nog önska litet mera samarbete mellan hund och förare. Hoppen klarade hundarna jämförelsevis bra. Förarna bör härvid tänka på, att ställa upp hundan på lämpligt avstånd från respektive häcken och planket. Vid häckhoppet vill man se, att hunden utför ett långsträckt och smidigt hopp, varför föraren har att iakttaga, att icke sätta hunden för nära häcken vid utförandet av hoppet. Vid plankhoppet däremot, som skall vara ett klätterm hopp, skall hunden sättas närmare intill planket, för att motarbeta, att hunden hoppar frihopp, utan klättrar rätt upp på planket. Hunden har då lättare att komma över större höjder. Mot dessa regler ser man ofta att förarna synda. En sak som förarna till denna tävlan väl förberett sina hundar, var uppträdandet vid skottlossning, starka ljud och plötsliga överraskningar. Här tvekade ingen av de deltagande hundarna, vilket vittnar om goda nerver hos dessa. Vad som däremot mindre tycks tränas är hundens uppträdande vid svaga ljud. Här skall hunden uppföra sig fullständigt lugn, men samtidigt uppmärksam och med svaga åtbörder göra föraren uppmärksam på, att det är fara å färde. Fel i detta fall är då hunden avger högljudt skall eller på annat sätt förräder förarens uppehållsplats. "Smygandet" är ett moment som förarna i de flesta fall icke satt sig in i.

Föraren skall med sin hund bevaka ett visst framförliggande terrängparti med uppgift, att så fort något "fientligt" iakttagits inrapportera detta till närmast bakomvarande "fältvakt" eller "postering". Detta moment bör naturligtvis helst prövas i mörker, enär hunden då uppträder mera uppmärksamt. Föraren får naturligtvis icke själv vara överksam, utan skall förare och hund arbeta gemensamt, föraren genom sin iakttagelseförmåga och hunden med sin vida skarpare hörsselförmåga. Så snart hunden märker ett svagt ljud eller prasslande vid steg från människor, skall han med skärpt uppmärksamhet följa detsamma och samtidigt medelst s v a g a morningar göra föraren underrättad på, att något "fientligt" närmar sig. Hunden skall även i detta fall förhålla sig fullständigt lugn och icke med högljudt skall förråda "postens" uppehållsplats. Skulle den "smygande" helt överrumpla såväl förare som hund å "poststället" bör det enligt mitt förmenande icke vara fel att hunden angriper och försvarar sin förare. Föraren bör ju även med hundens hjälp övermannas och avvärja den "smygande" samt taga både denne och hans bevärning som god fångst. Dixie kunde vid denna tävlan med knapphet godkännas. De övriga, Kelloo och "Niggern" voro fullständigt främmande för hur de skulle uppträda. Momentet var icke lätt att pröva beroende därpå, att en hel del andra och mycket starkare "störningar" från flygmaskiner o.d. förekommo samtidigt. Så till de olika hundarna i varje moment i den följd som de framfördes.

K E L L O O: Tävlade i öppen klass. På spåret rusade Kelloo till en början, varför han utkommen på detsamma tappade och ringade, men tog åter upp och lyckades klara upp härvan. Med litet mera stadga kommer Kelloo att bli en säker apportör. Han erövrade goda tider på sina rapportsträckor, vilket gjorde, att han med denna tävlan uppflyttades i segrarklassen. I appellproven vill man gärna se litet mera samarbete mellan hund och förare. Kelloos "matte" bör träna sin discipel i detta ämne. Karaktärsproven genomgick utan större anmärkningar. Vid provet "svaga ljud" tog Kelloo det högsta betyget för dagen. Den smygande personen visade Kelloo mindre intresse.

N I G G E R G I R L. En ny bekantskap, som med all säkerhet har framtiden för sig. Morgonpigg och nyter högg hon i med spårningen som en gammal spårhund och lyckades även i sina strävanden att uppsöka "matte", som sken av belåtenhet vid återkomsten åtföljd av jycken. Även rapportförningen klarade "Niggern" tillfredsställande och hade därmed klarat sitt värsta eldprov. Man kan gott säga eldprov därför, att det eldades på rätt bra vid rapportvägen, då "Niggern" passerade. Appellen genomgicks med takt och klämm. "Niggern" hade fullt upp att göra med att följa med sin "matte", som stegade på som om det varit eld i berget. Karaktärsproven klarade den svarta med glans och erhöll rätt goda betyg. I momenten, svaga ljud och smygande däremot kunde hon icke komma högre än två stora nollor. Bättre nästa gång. Hon tävlade ju för första gången, varför "Niggerns" matte kan vara stolt över slutbetyget godkänd som rapporthund.

D I X I E a v B A R R S Ä T E R: Enda representanten i segrarklass. En naggande god tik i rapportföring, som utförde sitt värv med heder, fullständigt ogenerad av den intensiva eldgivningen, kom hon vid varje rapportsträcka till såväl förare som motförare i god kondition. Dixie hade denna gång goda tider på de olika sträckorna, men kommer hon troligen i en framtid att nedbringa dessa ytterligare. Appellmomenten tycktes icke tilltala Dixie. Hon verkade denna gång slö och frånvarande, och hade hennes matte fullt upp att göra för att hålla tiken vid liv. Karaktärsproven utfördes på ett förtjänstfullt sätt. Skotten och de starka ljuden generade henne icke det minsta. Vid de svaga ljuden kunde hon icke hålla sig, utan grymtade till väl starkt.

Till mina meddomare, polisman Mårtensson, Norrköping och köpman Axel Hellgren, Stockholm, ber undertecknad få framföra mitt varma tack för gott samarbete och en synnerligen angenäm dag. Till damerna och kommissarie Amundsson, vilka skötte om förplägnaden, likaledes ett hjärtligt tack. Särskilt delikata voro de små kalla fiskar, som kommissarien serverade. Han ville särskilt framhålla, att dessa voro lämplig diet för dem, som har dåliga magar. Kan nog vara möjligt men Tusen tack i alla fall Amundsson, jag känner doften ännu".

Stockholm den 31 oktober 1931.

Einar Stohm

Bestämd tid för vårtävlingarna 1932.

Under förutsättning att Svenska Kennelklubbens utställning i Stockholm icke kommer att infalla på nedan angivna dagar, komma tävlingarna att avhållas enligt följande:

Rapporthundtävlan söndagen den 22 maj 1932.
Skyddshundtävlan söndagen den 29 maj 1932.

När vi nu veta, vilka dagar tävlingarna komma att avhållas, kunna vi också inrikta vårt väl genomtänkta träningsprogram därefter. Kom ihåg, att det icke är under dagarna närmast före tävlingen, som den intensivaste träningen skall bedrivas, samt att en för hårt driven träning många gånger förstör chanserna för goda hundar att placera sig. Tre veckor före tävlingen skall träningsprogrammet vara slutfört och därefter vidtager "finjusteringarna". Att genomföra en rationell träning torde numera icke heller vara någon konst, då vi hava att tillgå en dressyrplats par preference.

Dressyrplatsen vid Ulvsunda.

"De härliga spårviddernas och den goda revirskogens" tillhåll med värmestuga uppförd av föreningsmedlemmar och numera målade av tvenne uppoffrande storsinnade "jyckar". Och en materialförvaltare som hänger in figurantkostymen i alltifinpåsar och vattnar häcken, så den icke krymper. Vad kan mer begäras för att man skall lockas ut dit på söndagarna och arbeta med sin fyrfota vän, som icke bättre önskar.

De, som vilja gå in för en målmedveten träning till vårtävlingarna, kunna anmäla sig till sekreteraren i och för fastställande av programmet.

(Medan vi tala om dressyrplatsen, så kom Herr Materialförvaltaren häromdagen upp till mig alldeles upprörd över alla tanklösa människor, som med papper och konservburkar skräpat ned i området intill stugan. Han hade gått en hel förmiddag och bara städad, vilket han icke ville göra en gång till utan kommer att hålla ett ont öga på alla och synd om den stackare, han kommer över med att lämna emballaget för frukosten kvar efter sig).

Appelldressyrkurserna.

Appelldressyrkurserna äro nu i full gång under Kamrer Sandstedts välkända regi. Följande hundraser äro representerade vid:

Tisdag & torsdagskurser:

Airedaleterrier, boxer, dobermann, riesenschnauzer, rottweiler och schäfer.

Torsdagkursen:

Bullterrier, chow-chow, collie, foxterrier, grand-danois, irländsk terrier, sträv-
hårig terrier, welsh terrier och tax.

Fortsättningskursen:

Airedaleterrier, boxer, dobermann och rott-
weiler.

Söndagspromenader.

Föreningsmedlemmar, som tidigare genomgått föreningens utbildningskurser och som av någon anledning icke kunna bege sig ut till Ulvsunda, äro välkomna till Kamrer Sandstedts söndagspromenader. Anmälan skall göras senast på lördagen före till Kamrer Sandstedt per telefon (3)82950.

Svenska Rottweilerklubbens skyddshundtävlan den 4 oktober.

I denna tävlan deltog övervägande antalet medlemmar i F.S.S.S.H. och torde det därför intressera medlemmarna att höra resultatet. Till tävlingen hade anmälts nio hundar.

Domare voro: Direktör Gösta Wahlstedt, Ingeniör Birger Dahlin och Överkonstapel S. A. Johansson.

CHAMPIONKLASS.

1:sta pris Grönhagas-Zenta, 288 poäng, äg. och för. Herr M. Mårtensson.

SEGRARKLASS.

1:sta pris Cintras-Siki, 252 poäng, äg. och för. Stud. Sven Hydén.
2:dra pris Jack, 247 poäng, äg. och för. Herr Bertil Schröder.

NYBÖRJARKLASS.

1:sta pris Roya, 210 poäng, äg. och för. Herr Gunnar Carlenius.

Uppmuntringspriser utdelades till Doktor K. Diamant, Fröken E. Låftman och Fröken K. Wennberg.

Klubbafton - julfest.

F.S.S.S.H:s numera till tradition vordna julfest kommer av allt att döma att gå av stapeln lördagen den 19 december. Närmare härom i kommande meddelande.

Det är viktigt, att Ni redan nu reserverar denna dag. Programmet kommer att förutom juklappsutdelning även upptaga några överraskningar. Vänner och bekanta till föreningsmedlemmarna äro välkomna.

Intervju med en kursdeltagare från hösten 1928.

"Ja, Du förstår jag har icke haft tid helt enkelt att vara med under dessa år, men nu går det bra på söndagarna och jycken mår prima efter träningen i söndags, så nu börjar jag på igen". Så talade en hundgubbe till mig. Han har på grund av arbete icke kunnat komma med på söndagarna, men intresset fanns kvar och när det nu ordnade sig för honom med tjänstgöringen, så begav han sig genast ut till Ulvsunda. Jag tror säkert att det finns en hel del av "de gamla", som skulle börja på och jobba med sina hundar bara de kommo sig för. Tag och res ut en söndag till Ulvsunda och medtag hunden. Ni får uppleva en trevlig dag och att hunden icke har

något emot en dylik utflykt torde nog kunna fastslås.

"F.S.S.S.H:s Meddelande"

är ju som alla säkerligen hålla med om en utomordentligt pampig tidning. Men ingenting är fullkomligt och redaktören själv tror, att det säkert ännu finnes mycket att göra för att vårt "Meddelande" skall komma i nivå med låt oss säga dagstidningarna. För att snarast möjligt uppnå detta riktas härmed en hemställan till föreningsmedlemmarna och deras vänner att insända bidrag till "Meddelandet". Något större honorar får nog icke påräknas, men vid långvarig och trogen skrivklåda kommer säkerligen en "patriotisk" medalj att utlämnas. Varje bidrag till "Meddelandet" emottages tacksamt av redaktören B. Schröder, Östermalmsgatan 47, Stockholm.

Vad som hände på Sturegatan i fredags.

En tax låg och smal gick nosandes över trottoaren ut på gatan. En stor elegant lyxvagn kom rullande. Körde rätt på taxen och stannade med ett gnissel. Folk rusade till. Tvenne unga män lade sig på magen och skådade in under vagnen. De reste sig upp och flinade. Efter två sekunder kom taxen fram fortfarande nosandes och alldeles oberörd av vad han ställt till. Det torde få anses som en enastående spårhundsbragd att oaktat en stor bil kommer och stannar över en ändock fortsätta med spårningen. Hjulen hade naturligtvis icke gått över jycken.

"Hundens Dag".

I Hamburger Fremdenblatt läste jag, hurusom de goda borgarna i Hamburg hade anordnat "Hundens Dag" den 11 oktober. Klockan 10 på förmiddagen ställde hundarna upp med sina hussar och mattar på Moorheden och så anträdde en marsch genom staden runt Binnen-Alster. Någon musikkår hade icke engagerats, utan skötte hundarna själva om denna detalj såväl beträffande orkester som körsång.

Tidningen filosoferar: Varför detta? Bör något dylikt äga rum i nuvarande tid? En hundparad som stoppar upp trafiken i storstaden. Är det icke en utmaning mot alla som sakna hundar, mot hundfienderna eller mot de hungrande? Nej, aldrig. Och det skall det naturligtvis icke heller vara. I motsats: Man vill sprida glädje, man vill åt alla, som icke kunna hålla hundar eller till dem, som ännu icke funnit vägen till livskamraten hunden, i förbifarten giva något utav allt det vackra, av vad en hund kan skänka. Bland alla djur närmar sig hunden människan mest, uppgivande sin frihet och självbestämelse. Människan borde för den skull ställa hunden högst bland alla djur - hon skulle alltid erinra sig, att när allt och alla sviker, så förblir hunden i sin trohet och självuppoffring alltid densamme. Att framskapa dylika tankar och känslor i vår jäktade tid - se där den djupa innebörden av "Hundens Dag". Det är alltså icke mindre än mänsklighetens dag.

Resultatet vid den av Svenska Skyddshundklubben, Göteborg arrangerade och av F.S.S.S.H. anordnade skyddshundtävlan den 25 oktober.

Domare voro: Ingeniör B. Dahlin, Stockholm, Herr Botvid Gustafsson och Herr E. Holmgren från Göteborg.

Första pris i segrarklass erövrades av "Harras av Barrsäter" schäfer, äg. och förare Fru D. Torén. Harras kvalificerade sig genom denna seger till championtitel och återerövrade det gemensamma vandringspriset till F.S.S.S.H.-medlem. 270 1/3 poäng.